

Ants Kull

3. mai 1961 – 25. märts 2026

Raske haigus viis meie seast Ants Kulli, riigikohtuniku, pikaajalise Riigikohtu tsiviilkolleegiumi esimehe, endise Tartu Ülikooli õppejõu ja advokaadi. Valgetähe III klassi teenetemärgi kavaleri. Tubli pereisa. Suurepärase kolleegi ja väga hea inimese.

Kolleegid kaotasid tasakaaluka mõtleja, kelle jaoks õigus ei olnud kunagi pelgalt normide kogum, vaid õiglusest kantud vastutus inimeste ees. Tema põhjalikkus, väarikus ja oskus kuulata aitasid luua hea tööõhkkonna – niisuguse, kus ka keerulistes vaidlustes jäi alles lugupidamine teiste vastu.

Aastakümneid riigikohtunikuna teenides kujundas Ants Kull Eesti tsiviilõigust rohkem, kui avalikus ehk kunagi täielikult teada saab. Kuid sama oluline kui tema professionaalne pärand oli tema inimlik mõõde – rahulik meel, peenetundeline huumor, tähelepanelikkus kolleegide ja nooremate juristide suhtes. Need, kes Antsu tundsid, mäletavad inimest, kes ei tõstnud kunagi ennast teistest kõrgemale. Ta näitas, et tarkus võib olla leebe ning õiglus inimlik. Antsu lahutamatud omadused olid huumorikus ja elurõõm.

Ülemusena oli Ants suurepärane. Ta hoolis, pani tähele, suutis hoida kõike tasasel ja rahulikul moel kontrolli all, kollektiivi ühtsena ja töö sujuvalt korraldatud. Tema sünnipäevakõned olid legendaarsed, ilusad, soojad, huumorikad ja läbimõeldud.

Ants oli mehine ja optimistlik mees. Ta ei kurtanud. Ta soovis osaleda õigusemõistmises peaaegu viimase hingetõmbeni, seda sõna otseses mõttes, ilmudes viimasele Riigikohtu arutamisele otse haiglavoodist.

On inimesi, kelle mõju ei möödeta valju sõna ega suure žestiga. Nende mõju avaldub rahu, väarikuses ja usalduses, mida nad teistele annavad. Ants oli niisugune inimene.

Tema elutöö jääb Eesti õigusesse. Tema väarikus jääb eeskujuks. Tema mälestus jääb nende südamesse, kellel oli au temaga koos töötada, õppida või sõber olla.

Villu Kõve

Autor: Riigikohus / Silver Gutmann